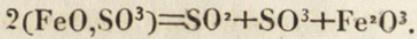

ндреиа и disoluțiea sulfatu în acidul sulfic anhydru. Acidul sulfic al lui Nordhausen are proprietatea de a disolva neindirocătă mai multă înlesnire de către acidul sulfic ordinari: de aceea la vînxită în albastru se întrebează că prefeerică spre a disolva această materie colorantă. Pentru această treacătă, este mai bun de către acidul sulfic ordinari, fiind că nu împinde nici o dată acidul azotic, care îl crează asupra coloarei lui indigo și o destărzie renede transformind-o într-o săbstanță galbenă.

Препарациeа. — Se prepară acidul lui Nordhausen, distilând sulfatul de protoxid de fier, care are pentru formă $\text{FeO} \cdot \text{SO}_3 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$. Sarea aceasta se săză d'o-kam-dată și se descompune după aceea prin distilație:

Dacă sulfatul de fier va fi săzat de tot, atunci va trebui să dea acidul sulfic anhydru; dar fiind că rechină tot dăuna care-acestea săntitate de apă, asta această apă se rezervează încă în produsele distilației.

ACIDUL SULFICU ORDINARIU SAU ACIDUL

ENGLEZESCU. $\text{SO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$.

Acest acid este lăvod, albastru și spumos; densitatea sa la 20° este de 1,842; consistența sa este o leucită a sărată de ișădat numită de oleică de vitriol, la o epocă când se scoate din sulfatul de fier (vitriol verde). Destărzie după numără mare de materii organice, lăindăle apă.

Acidul sulfic descompune renede temperanale anitale, și îl crează ca otravă violentă; esență la o temperatură de -34° , cristaliză în prisme regulațe că 6 fețe, închepându-se la temperatură de 310° . Distilarea acidului sulfic trebuie să se facă într-un corp de sticlă, al cărui rît într-un recipient care nu poate lastă. Această distilație este mai tot-dăuna însoțită de răsărită chea o fâcă primedioasă. După sfâ-